

ACC. N:R. M. 10176 : 1-2.

Landskap: Skåne
Härad: Norra Åsbo
Socken: Örkelljunga
Uppteckningsår: 1946
Upptecknat av: teol. stud. N. A. Svensson
Adress: box 316, Örkelljunga.
Berättat av: f. plåtslagaren Elof Nils-
son
Född år 1863 i V. Ringarp, Örkellj.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Snapphanesägen s. 1.
Myrmalm
Storslev och lillslev, trävikar. s. 1.
"Såne Bengts kull"; feldragens gräns. s. 1-2
Vågholmsvången m.m. s. 2.
Penningfynd s. 2.
Strykspån. s. 2.

M.10176:1.

I Sonnarp fanns det en ö ute i sjön. Under snapphanetiden fick byborna för sig att de skulle ta dit sina kreatur i ekor, tillsammans med sig själva. Då låg de där snapphanarna uppåt Tockarp någons stans. Men så kunde de ju se att där var folk och kreatur på ön. Men då var där fyra snapphanar, som tog några portar och stakade sig ut i sjön. De stod i var sin hörna, så att de skulle kunna hålla balansen. -- Men en av byborna hade nappat med sig ett gevär ut på ön. När snapphanarna närmade sig ställde han sig bakom en och lyckades skjuta en av dem. Han damp i vattnet och flagen ~~tog~~ slog om, så att de andra också kom i vattnet och drunknade. -- De andra snapphanarna, som låg i Tockarp vågade därför inte göra något anfall, ty de trodde att där var för stor bevakning på ön. Därför flyttade de från Örkelljungatrakten.

"Metesören" är ett abborgrund utanför Johan Olssons i Spång. Där är egendomligt. På den ena sidan stupar ören djupt ner, men på den andra sidan är det så grunt, att man ibland kan gå där. Efter sagan skall de där ha tagit malm.

"Storslev" och "lillslev" kallas två vikar i Hjälm sjön. Från udden, där Sörenssons villa ligger och tvärsöver är sjöbottnen bred som en landsväg. Man trodde att man hade försökt bygga en väg över sjön, men gett upp försöket.

På gränsen mellan Ö. och V. Ringarp på Erik Svenssons ägor ligger en höjd som kallas för Sane Bengts kull. -- Den som kullen fick

2M. 10176:2.

sitt namn av hade tagit jord i sina skor och stuckit kvistar under mössan och sagt till lanmätaren, som mätte upp ägorna! "Nu svärjer jag på liv och själ, att jag står på Ringarpa jord och under Ringarpa skog, och jag går inte längre!" Men därför blev också gränsen feldragen.

Vågholmsvången kallades förr ett stycke, som nu ligger bakom Löfströms, vid Eskilanders. --- Från Ola Perssons gick förr en väg eller stig, som kom ut vid Janne Nils fälad. Den gick till Öderljunga.

--- Till möllan körde man för med "as", eftersom vägarna var så svårframkomliga och man inte hade några vagnar. --- Här kom en gång en gesäll gående och kom i prat med oss. Det var innan här var bebyggt. Han säger: "Här är grant vid Hjälmjön!" - "Nej", sade vi, "det är Ringarpa sjö!" - Men gesällen visade oss på kartan, och där stod verkligen Hjälmjön. Men det visste ingen av oss om tidigare, för den kallades alltid "Ringarpasjön."

Vid "Grängahallen", där vägstyrelsen nu har sitt grustag, till höger om vägen härifrån sett har varit en gammal smedja. Där gick en gång Magnus Nils dräng Anton och plöjde. Då kom han på en koppar-kittel, som var full med silverpengar. Det är nog 60 år sedan. Axel Nilsson har fortfarande grytan.

Förr gjorde man alltid strykspån av eke, som legat ute i mossarna. Strykspånen använde man till att vässa liarna med.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV